

Redakta Komitato: D-ro A. Albault, M. Ĝivoje, Prof. J. Görlich,
D-ro P. Neergaard, Prof. B. Popović, Prof. S. Reiersöl, C. Stöp-Bowitz.
Ĉefa kaj respondeca redaktoro Prof. B. Popović, Teknika fakultato,
NIŠ, (aŭ Ognjena Price 80, BEOGRAD), Jugoslavio

Lingva kontrolanto Prof. M. Šaponjić, Svetosavska 23/I,
BEOGRAD, Jugoslavio

Eldono de INTERNACIA SCIENCA ASOCIO ESPERANTISTA
Aperas kvarfoje jare. Jarabono 30 steloj = 7,5 Ned. gld. = 2,2
dol. = 25 N. Din

Por membroj de I. S. A. E. la jarabono 25 steloj (la jarkozito 10 steloj)
La abonojn kolektas la landaj delegitoj de ISAE
(La listo troviĝas sur la lasta kovrilpaĝo)

Izdaje naučna sekcija Saveza esperantista Jugoslavije, Dobrinjska 12,
Beograd (=jugoslovenska podružnica Međunarodnog naučnog društva
esperantista). Za izdavača: odgovorni urednik Prof. Dr. Bož. Popović,
(Ognjena Price 80, Beograd)

Ŝtampano u Grafičkom preduzeću »ŠTAMPA«, Sarajevo; za štampariju
Simo Bunčić.

SCIENCA REVUO

UDK 001 (05) = 408.92

Vol. 18

N-ro 4 (72)

20. 11. 1967.

Aperas kvarfoje jare. Jarabono 30 steloj = 2,2 us. dol. = 25 Din.

Enhavo:

P. Neergaard: Internacia Esperanto-Universitato

R. Haferkorn: Raporto de la Direktoro (Teknika Vortaro)

A. Lienhardt: Pri tipografio, en rilato kun supersignoj

Lj. Mihajlov: Kriminala kaj civila kulpoj

B. Popović: Alvoko por ekonomiistoj (letero de leganto)

B. Popović: Dank' al sciencoj la homaro eniris novan eraon

L. A. Ware: Studo de transdona cirkvito...

Enhavtabelo de Vol. 18

001.4;374.7(100)

INTERNACIA ESPERANTO UNIVERSITATO 1967

(Inaŭgura Parolado de D-ro Paul Neergaard)

La laborado por Esperanto havas du aspektojn, same esencajn,
la disvastiĝado de Esperanto en ĉiuj medioj kaj la maturiĝado de la
lingvo kiel universala esprimilo. La maturiĝado okazas nur per ĝia kon-
stanta uzado en la plej diversaj aferoj. Unu treege grava estas tiu de
la sciencoj. La socio hodiaŭ estas integrita de la profundaj efikoj de
la scienco kaj tekniko. Ĉiuj ni uzas sciencajn terminojn. La instrulibro
de niaj lernejoj enhavas ilin, la gazetaro, la radio, la televido uzas ilin.
Ni kutimiĝis al parolado pri atomaj kernprocezoj, pri vakcinado kaj
sangotipoj, hormonoj kaj alergio, pri vitaminoj, proteinoj, karbonhidratoj

kaj kalorioj en la dieto, pri pasteŭrizado kaj homogenizado de lakto. Ĉu ne ĉiu aŭtomobilisto konas la ĉefajn terminojn de la benzinmotoro, kaj ĉu ni ne ĉiuj konas la ĉefajn fakesprimojn de la meteorologio el ĉiutagaj antaŭdiroj de la vetero? Nia vortotrezoro kreskas de tago al tago.

Kaj kreskas la nombro de la sciencoj. Hodiaŭ laboras en la mondo pli da sciencistoj ol vivis entute da sciencistoj tra la antaŭaj jarmiloj de la homa historio ĝis la naskiĝo de la nuna generacio.

Ni estas hodiaŭ pli dependaj de la sciencaj trovaĵoj ol iam antaŭe, je la bono kaj malbono. Ni devas ĉiuj koni la ĉefajn trajtojn de la scienco por ke ni povu alpreni decidan starpunkton en la senĉesa elektado inter ĝia bonfara aplikado kaj krimea misuzado. **Kontraŭ** la minaco de la atombombo, la kunlaborado kun la evoluantaj landoj. Kleriĝo ĉi tial fariĝis ĝenerala devo.

Nia internacia lingvosocio ne povas neglekti tiun devon. Eĉ krome ni devas esti internaciaj perantoj por la disvolviĝo de tiu sentado de respondeco.

La Internacia Somera Universitato grave kontribuis al tiu ĉi necesa kleriĝado de la lingvosocio de Esperanto. Dum dudek jaroj ĝi pritraktis antaŭ kelkaj miloj da esperantistoj variaĵon de sciencaj temoj pere de kompetentaj universitataj fakuloj. Tio ĉi vivigis nian lingvon en la koncernaj rilatoj, ĉiam denove demonstrante ĝian universalecon. Dum tiu ĉi semajno ni ĝuos plian serion da prelegoj.

Tamen, kiel ajn valora estas la Somera Universitato, ni ne povas kontentiĝi nur per ĝiaj kontribuadoj. Tiel gravega estas, kiel mi jam emfazis, la scienco en la nuna socio, ke estas danĝere al la vivo kaj plua disvolviĝo de Esperanto, se ne ĉiam abunde alfluadas al ĝi la sango de la scienco. La naciaj lingvosocioj havas siajn sciencajn instituciojn, siajn esplorinstitutojn kaj universitatojn, kun miloj da deĵorantoj. Aperas en la etnikaj lingvoj ĉiujare miloj da raportoj, revuoj, libroj el iliaj manoj. En la socio de la Lingvo Internacia tiu materia fundamento mankas. Kaj ĝin ni reale ne povas krei en la nunaj cirkonstancoj. Sed ni devas konscii, ke des pli urĝe estas stimuli ĉiumaniere produktadon de scienca literaturo, precipe de libroj pritraktantaj sciencajn-teknikajn temojn. Eble tio estas hodiaŭ nia plej urĝa tasko, tasko, kiu ĝis hodiaŭ estas preskaŭ komplete neglektata.

SCIENCA REVUO, eldono de Internacia Scienca Asocio
Esperantista, Vol. 18. n-ro 4 (1967)

(408.92)413.164(038)(047)

RAPORTO de la Direktoro de la SEKCIO PRI LA TEKNIKA VORTARO
(R. Haferkorn, Germanujo — al la Prezidanto de la Akademio de Esperanto)

Por doni sufiĉe klaran superrigardon pri la taskoj kaj la agado de la Teknika Terminologia Centro, la ĉi suba raporto inkludas ne nur la tri lastajn jarojn, sed la tutan intertempon ekde mia alelekto en la Akademion.

En januaro 1958. mi prenis sur min la postenon de la sekciestro, post kiam mi jam dum oktobro 1956. sekvis la honorplenan inviton de Prof. G. Waringhien, esti la redaktanto de la teknika-sciencia parto de la **PLENA ILUSTRITA VORTARO (PIV)**. Tial la ellaborado de sliparo por tiu teknika-sciencia parto estis dum la tiam sekvintaj jaroj unu el la plej gravaj taskoj de la sekciestro. Montriĝis ke estis vere oportune, kunigi tiun postenon en unu personon kun tiu de la Gvidanto de la **Terminologia Sekcio de ISAE**, ĉar en ĉi tiu posteno mi jam delonge vige kunlaboris kun la fakvortaristoj de la ISAE-rondo, kun la celo, unuformigi la teknikan lingvon kaj eviti ties fuŝadon.